

Doelen & drijfveren

De wereld een beetje beter maken, dat is de ambitie van veel ingenieurs. De duurzaamheidsdoelen van de VN vormen een vaste bron van inspiratie.

SCHOON WATER EN SANITAIR

LEVEN IN HET WATER

Li An Phoa

is bedrijfskundige, filosoof en ecooloog. Ze vraagt al wandelend aandacht voor drinkbare rivieren en krijgt steeds meer mensen met zich mee.

‘Lopend leer je een rivier anders ervaren’

Tekst: Amanda Verdonk • Foto: Bianca Sistermans

‘Zestien jaar geleden raakte ik diep ontroerd toen ik voor het eerst water rechtstreeks uit een rivier dronk. Ik maakte een kommetje van mijn handen en nam een slok. Ik was in Canada om inspiratie op te doen voor een mogelijk promotieonderzoek dat zou gaan over het conflict tussen het bedrijfsleven en de inheemse Cree. Er waren plannen om de rivier de Rupert in te dammen voor een waterkrachtcentrale. Ik nam deel aan een kanotocht die werd georganiseerd uit protest tegen de aanleg van die centrale. Ik leerde de wildernis kennen, we dronken uit de rivier en aten bosbessen. Hoe meer ik begreep van de rivier, hoe meer ik ervan hield en ervoor wilde zorgen.’

Ervaring delen

‘Ik ging naar Canada met de blik van een academisch onderzoeker; ik zou vragenlijsten maken, gesprekken opnemen en uitschrijven, maar kwam er al snel achter dat dat daar niet zou werken. Ik werd steeds activistischer door mijn liefde voor de rivier. En ik besepte dat niet wij, maar vooral de beton- en aluminiumindustrie zou profiteren van de waterkrachtcentrale. Ik besloot af te zien van het promotieonderzoek en ging lesgeven, aan de Rotterdam School of Management en aan de

Nyenrode Business Universiteit. Het delen van ervaring en kennis met de jonge generatie is voor mij heel waardevol. Ik zie het als een investering in de toekomst.’

Watermeetkit

‘Toen ik drie jaar later terug was in Canada, was de Rupert ondrinkbaar geworden omdat er kwik uit de mijnbouw in was beland. Het ecosysteem was uit balans geraakt. Mijn doel werd te onderzoeken hoe we ons weer kunnen afstemmen op het leven. Kunnen we rivieren weer drinkbaar maken? Ik besloot om te gaan wandelen, want daar gaat mijn hart van zingen. De eenvoud en het ritme van wandelen passen goed bij ons als mens, ze geven een goede verbinding met een plek en de mensen die er leven. Ik wil, letterlijk stapje voor stapje, mensen meekrijgen zodat ze ook deze droom gaan delen. Ik wandelde langs de Dart in Engeland, de Tjågnårsjågåsj in Zweden, de Maas en afgelopen zomer langs de IJssel. Ik wil mensen, en vooral kinderen, op een andere manier een rivier laten ervaren en nodig ze uit mee te lopen. Ik vraag bijvoorbeeld naar de kleuren van het water en het landschap en of ze liedjes of anekdotes over de rivier weten. We hebben een meetkit samengesteld waarmee mensen

zelf de waterkwaliteit kunnen meten. Als mensen meerdere keren en op meerdere plekken metingen doen, gaan ze verschillen zien. Kun je nu wel zwemmen in de rivier? Langdurig kijken en meten schept een band met het water.’

Netwerk

‘Vorig jaar heb ik de stichting Drinkbare Rivieren opgericht en recent verscheen ons boek met wandelervaringen en inzichten over drinkbare rivieren. Het begint nu te groeien. We hebben inmiddels een netwerk van dertig hubs in veertien landen die metingen verrichten aan rivierwater en ik verwacht dat dat gaat verdubbelen. Alle metingen belanden in een database, die we nu aan het maken zijn. Ook is er een burgemeestersnetwerk ontstaan van gemeenten aan de Maas, die zich inzetten voor een drinkbare Maas. Dat inspireerde gemeenten en organisaties langs de IJssel. Zij ondertekenden onlangs een manifest: binnen dertig jaar zal de IJssel drinkbaar zijn. Technisch gezien moet het kunnen, drinkbare rivieren. Maar vinden we het belangrijk genoeg? Al wandelend zie ik dat kinderen veel houden van het water, het leven en alle dieren. Dat moeten we vooral niet wegnemen.’ ●